

Utbygning ur Rättvisepartiet Socialisterna

Introduktion

Rättvisepartiet Socialisterna (RS) och dess internationella organisation har under de senaste åren genomgått en rad kriser som tyder på att man har svårt att hantera motsättningar.

Internationellt skedde en större splittring 2019, då dåvarande CWI (Committee for a Workers' International) splittrades i 3 delar, där RS hamnade i den del som antog namnet ISA (International Socialist Alternative).

Nationellt har man också haft problem. Förutom ett antal individuella avhopp bröt sig Umeå-avdelningen 2010 ur och antog året därpå namnet Arbetarpartiet. Nu har turen kommit till Göteborg, där affischnamnet Kristofer Lundberg lämnat och tagit med sig ett stort antal av medlemmarna. Han, och flera med honom, har också sökt medlemskap i Vänsterpartiet.

Anmärkningsvärt är att det är svårt att få ett grepp på vilka motsättningar som lett till splittringarna. En lite ledtråd får man i den nedan återgivna artikeln av RS partistyrelse som citerar avhopparens påstående att han lämnat RS efter "två års debatt om synen på nyliberalismen och den globala och politiska utvecklingen, som sedan utvecklades till en debatt om demokratisk centralism och interndemokrati", men mera konkret vari dessa politiska motsättningar består, det får man inte veta. Inte heller blir man särskilt klokare om man tar del av Kristofer Lundbergs personliga redogörelse, publicerad på Facebook¹ – den har snarast karaktären av en CV, dvs politisk självbiografi – om motsättningarna i RS får man inte veta någonting. Han säger i stället rent ut:

Jag kommer inte lämna med offentlig kritik mot partiledningen, jag kommer inte lämna med information om de demokratiska bristerna, kommer heller inte lämna med att uppmana andra att göra det samma, jag lämnar inte med ilska och frustration, bara sorg och besvikelse och en känsla av svek. Likt övriga medlemmar i Göteborg....

Jag känner inte att jag har behov av en politisk deklaration för mitt utträde, övergång till Vänsterpartiet eller att ha tackat ja till att nomineras till kommunvalet.

Han vill således inte redovisa vad som enligt hans mening gick snett och vad han tycker är fel med RS som organisation och med den politik som RS fört och för.

Inte heller RS-ledningens artikel lättar på förlåten när det gäller dessa frågor.

Att redovisa en splittring på detta opolitiska sätt är förkastligt. Det gör det omöjligt att förstå varför och hur splittringen växte fram, vilket givetvis är nödvändigt om man vill lära av det som skett och bli bättre på att lösa motsättningar i framtiden. Detta leder också till att man som utomstående betraktare ställer sig frågan om hur den interna demokratin, debatten och beslutsprocesserna egentligen fungerar i RS och i deras internationella organisation.

Givetvis går det inte alltid att undvika hårda motsättningar och även splittringar och utbygningar. Men målsättningen bör alltid vara att försöka undvika sådana och när de till slut ändå sker, då är det viktigt att analysera och dra lärdomar av det skedda. För undertecknad framstår det som om de splittringar som drabbat RS har haft mycket diffusa orsaker. Har dagens RS förmågan och viljan att göra den självrannsakan som krävs för att reda ut dessa problem?

Martin F 20/1 2022

¹ Se https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=10158673542017894&id=644872893

Rättvisepartiet Socialisterna fortsätter i Göteborg

Offensiv 7/1 2022

av RS Göteborg och RS partistyrelse

RS var drivande i att stoppa nazistmarschen 2017 i Göteborg. Partiet fortsätter den socialistiska kampen (Foto: Offensiv).

Rättvisepartiet Socialisternas tidigare partistyrelseledamot och mest kända medlem i Göteborg – Kristofer Lundberg – har offentligt meddelat att han gått med i Vänsterpartiet och vill kandidera på V:s valsedel. Han har i sammanhanget påstått att Rättvisepartiet Socialisterna i Göteborg skulle vara upplöst av dess medlemmar efter ”två års debatt om synen på nyliberalismen och den globala och politiska utvecklingen, som sedan utvecklades till en debatt om demokratisk centralism och interndemokrati”. Detta är långt från sanningen. Att påstå att en socialistisk organisation är nedlagd – bara för att man går ut – utan att något sådant beslut eller möte överhuvudtaget ägt rum, är ett brott både mot socialismens och demokratins principer.

Under snart 20 år, och även innan dess, har Rättvisepartiet Socialisterna i Göteborg präglats av fantastisk kampglöd, gräsrotsförankring och rakryggad hållning vilket resulterat i många viktiga segrar och rörelser. Detta har varit en frukt av personliga bidrag från Kristofer Lundberg och många andra kamrater kombinerat med hela partiets politik, inriktning och långa historia. Nu har Kristofer Lundberg m.fl valt en annan väg.

Demokratiska diskussioner om politiken och framförallt om kampen är en förutsättning för att inte falla offer för det hårda tryck som kapitalismen (både dess stat och ekonomi) utövar på alla politiska organisationer och ännu mer på parlamentariska initiativ. Nu tycks det dessvärre som att både politik, kamp och diskussion fattas. Sällan har skådats ett så opolitiskt inlägg rörande en politisk kandidatur och byte av parti som den deklaration Kristofer Lundberg gör på Facebook där han ber om nomineringar till sig själv för Vänsterpartiets valsedel.

RS partistyrelse fattade i höstas beslut för att slå vakt om att partiets ekonomi och demokrati sköts på rätt sätt utifrån den kris som hade uppstått i Göteborg. Kristofer Lundberg, som då arbetade på Offensiv och RS, meddelade efter detta att han lämnar partistyrelsen och söker nytt jobb. Ett större antal medlemmar i Göteborg har under hösten lämnat RS med hänvisning till att Kristofer Lundberg inte längre tillhör ledningen för partiet. Dessvärre inte efter några “två års debatt” utan i de flesta fall utan att ens deltagit i något möte om saken. Långt ifrån

alla medlemmar i Göteborg har gått ur. Kristofer Lundberg har nu blivit kontaktad av medlemmar i RS Göteborg för att han ska lämna över sånt som administration för partiets lokala Facebook-sida och hemsida, vi har inte fått svar ännu.

Rättvisepartiet Socialisterna finns kvar i Göteborg, har både nyare medlemmar och mer erfarna medlemmar. En av våra främsta tillgångar nu är att tillhöra en riksorganisation – Rättvisepartiet Socialisterna – som 2021 bevisat sig vara en tillgång för arbetarkampen. I kampanjen Nej till marknadshyra spelar RS en viktig roll genom att tillsammans med andra demokratiskt bygga en rörelse för hela vänstern. Att bygga för största möjliga kamp, lokal förankring, politisering och framåtblickande samt internationellt perspektiv. Det är viktigt att betona att marknadshyra i nyproduktion inte bara stoppades för att Nooshi Dadgostar satte ner foten, utan att detta möjliggjordes genom de över 200 protesterna mot marknadshyra under våren/försommaren 2021, samt åren innan.

Kampen speglar vi i tidningen *Offensiv* som kommer ut varje vecka. Där förenas olika gruppers kamper och där ger vi socialistiska argument mot högern. Utöver sociala medier, demonstrationer och nätverk säljer Rättvisepartiet Socialisternas medlemmar tidningen i bostadsområden och på arbetsplatser, vilket ständigt ger nya uppslag till kampavsnitt.

Samtidigt som RS strävar efter breda samarbeten i rörelserna underifrån och ser att det finns mycket aktivism från lokala vänsterpartier är orsaken till att vi står till vänster om V, under eget banér, att det behöver föras fram tydliga socialistiska alternativ till kapitalismen. Vänsterpartiet gör inte det. Att kapitalismen varje dag exploaterar både arbetares arbetskraft och naturen till den grad att klimatkrisen och klassklyftorna idag lägger en skugga över allas vår framtid – det är ett faktum.

Demokratisk socialism är inte lite mer offentligt ägande inom ramen för marknadsekonomi. Socialism är istället när samhället har sett till att omöjliggöra “rätten” att exploatera och utnyttja andra. I en tid när det står klart att kapitalismens extrema klassklyftor och plundring av planetens resurser hotar framtiden för ett civiliserat liv måste marknadsekonomi bytas ut till offentligt ägd och demokratisk planerad ekonomi i syfte att skapa välfärd åt alla och rädda klimatet.

En förutsättning för arbetarpolitik är att utgå från internationalismen och solidariteten. Motsatsen – regionalism och nationalism – greppar tag i alla politiska formationer idag, och de senaste åren har flera vänstergrupper fallit till föga och därmed lämnat det socialistiska programmet. Rasism och antifeminism har gynnats och arbetarkampen försvagats. RS främsta styrka är International Socialist Alternative – vår international som har partier och grupper i över 30 länder. Senast i december kunde vi glädjas åt att vår systerorganisation lyckades med en makalös prestation när Kshama Sawant för fjärde gången besegrade USA:s höger och kapitalistklass i ett val rörande hennes plats i Seattles kommunstyrelse.

Diskussionen som vi har haft i ISA handlade inte om för eller emot nyliberalismen, en rakt igenom borgerlig ideologi som dominerat världen i fyra decennier. Det var en nödvändig diskussion om den nya epok som kapitalismen gått in i där regionalism, handelskrig, militär rustning och motsättningar dominerar. Stater kommer ingripa mer aktivt för att bistå kapitalet och försöka stävja klimatkrisen. Att vi diskuterar det är för att hitta bra program för arbetarklassen att förbereda sig och göra motstånd – då notan som vanligt kommer att skickas till lågavlönade och fattiga.

Under hösten har RS diskuterat behovet av att bygga kollektiva ledningar. Ledning under en person som riskerar att odla personkult är varken demokratiskt, effektivt eller stabilt. När en person inte kan satsa fullt på uppdraget behöver andra stegpa fram. Det sker naturligt om man

ständigt diskuterar kollektivt, delar på ansvar och utvecklar politiken gemensamt. Det gäller inom varje organisation och parti och det gäller framförallt för arbetarkampen i stort.

Arbetarklassens främsta tillgång är att vara i majoritet (den stora majoriteten försörjer sig genom lönearbete) och att genom sitt arbete ha den potentiella makten att ta den ekonomiska makten i majoritetens händer och att organisera produktionen på ett annat sätt. Det är främst genom att gå ut tillsammans i massiva protester som arbetare får kraften att försvara sig. Som när barnmorskorna nu protesterat och får igenom satsningar.

Exempel på motsatsen är när S- och MP-regeringen, pådrivna av högern, pressade fackföreningarna att gå med på försämringarna av strejkrätten och arbetsrätten under en öronbedövande tystnad. De initiativ till protester som togs på basplanet lyftes inte av Vänsterpartiet, som inte heller tog några egna initiativ till protester.

Vänsterpartiet har också som parti förhållit sig passivt när den socialdemokratiskt färgade ledningen för Hyresgästföreningen försöker tysta radikala delar av föreningen som manar till motstånd mot marknadshyror och hyreschocker.

Politiska partier som står på arbetares sida behövs, för att formera politiska idéer som kan stödja kampen – inte ersätta kampen.

Valåret 2022 kommer att färgas av mycket politisk debatt. Högerblocket med M, SD och KD är ett rejält hot som måste slås tillbaka. Eftergifter och kompromisser har gång efter annan visat sig verkningslösa. Som att S och MP gick med på januariavtalet inkl försämrade arbetsrätt – som ett sätt att stoppa SD – men nu får Magdalena Andersson ändå regera på en SD-dominerad blåbrun budget.

Rättvisepartiet Socialisterna kommer att kampanja för att försvara våra mandat i Luleå kommunfullmäktige och för att åter bli invalda i Haninge kommunfullmäktige. Vi kommer att jobba för att kampanjen Nej till marknadshyra fortsätter driva på för att kravet på en social bostadspolitik blir central i valdebatten (trots att det var denna fråga som fällde regeringen i somras verkar nu alla riksdagspartier ha gömt undan den).

Vi kommer att sprida det antikapitalistiska budskapet inom klimatrörelsen som har en viktig uppgift då nästa stora toppmöte för klimatet äger rum i Stockholm i samband med Världsmiljödagens 50-årsjubileum. Dagligen tar vi kamp mot nedskärningar i vården, skolan, omsorgen, mot rasism och attacker på flyktingar, för socialistisk feminism och trygghet i bostadsområden, arbetsplatser och hemmen.

Vi studerar och diskuterar arbetar- och kvinnokampen i historien för att kunna sprida de viktigaste lärdomarna till kommande revolter och samhällsomvälvningar. Kapitalismen, där en liten klick blir omåttligt rik på majoritetens och naturens bekostnad, har för länge sedan spelat ut sin roll. Vårt mål är den demokratiska socialismen – ett samhälle baserat på gemensamt ägande och styre.